

ชรัยรักชุด

อสูรปองรัก

อสูรปองรัก

โดย คีตธารา

ชรัยรักชุด

อสูรปองรัก

คีตธารา

กรงรักอสูร

อาร์มภบท ;

เขากักขังเธอไว้เพียงเพราะไม่ต้องการให้เธอไปตามราวีสามีของน้องสาวของเขาที่กำลังตั้งครรรภ์ แต่เธอก็ไม่วายที่จะพยายามหาทางจะกลับมาทวงสามีของน้องสาวเขาที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นคู่หมั้นของเธอกลับคืนให้จงได้ จนสุดท้ายเขาจำเป็นต้องใช้หัวใจของเขามัดหัวใจของเธอเอาไว้

เปลวพยับบาท
อาร์มภบท ;
ท่ามกลางความสับสนวุ่นวายและความตาย หายนะ มรณกรรมต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องลึกลับเป็นอาถรรพ์ของการสาปแช่ง..ทั้งเธอและเขาได้ใช้ หัวใจและความรักเข้าทำลายล้างอาถรรพ์แล้วความสับสนวุ่นวายนั้น

กรงรักอสูร

ตอนที่ 1

คุณแวนแก้วมองลอดแวนไปยังร่างของสาวน้อยที่งดงาม
สะคราญตาคนหนึ่งด้วยวัยเพียงยี่สิบสามปี เธอกำลังเดินลงมา
จากบันไดชั้นบนผ่านมายังห้องโถงใหญ่ที่หลอนนั่งอยู่

“จะไปไหนหรือลูกมัททวา..”

หลอนร้องถามเมื่อหญิงสาวที่สวมชุดสีชมพูอ่อนเป็นผ้า
ชีทรูปลิวไหวกำลังจะเดินเยื้องย่างผ่านไป เมื่อได้ยินเสียงของ
มารดาทำให้มัททวาทันกลับมามีอารมณ์กับเข้าไปกอดมารดาเอาไว้
อย่างประจบ

“ไปบ้านพี่กรวิกคะแม่..”

“จะไปทำไมอีกล่ะลูก..หือ ไปทำไมอีก..”

หลอนหันไปมองหน้าลูกสาวคนรองแทบทันทีแล้วเอ่ย
ถามด้วยน้ำเสียงที่ไม่สู้จะพอใจนัก

“เขาแต่งงานไปตั้งนานแล้วนะลูก..เขาไม่ซื่อสัตย์กับเรา
เราจะไปพบหน้าเขาทำไมล่ะ คนแบบนั้น..มีคนดี ๆ ยังรอลูกอยู่
อีกมากนะจ๊ะมัททวา..”

“แต่várกเขานี้คะแม่..แค่ได้มองเห็นหน้าเขาเท่านั้นวาก็
พอใจแล้วคะ..ขอแค่ได้มองเห็นเท่านั้นคะแม่..”

คุณแวนแก้วถอนใจยาวออกมาด้วยความหนักอึ้งในหัวใจ

“ผู้หญิงคนนั้นมาทีหลัง แถมเป็นคนบ้านนอกอีก ไม่ดีเท่า
วาหรอกค่ะแม่..สักวันเขาจะต้องเลิกรักกันจนได้..”

“นี่ลูกเสียสติไปแล้วหรือ ยังอยากจะไปเป็นตัวสำรองของ
เขาไม่มีใครแล้วหรือบน โลกนี้..”

“แต่várักเขานะคะแม่..เราหมยหมั่นกันมาก่อน เรารัก
กันมาตั้งหลายปี คุณแม่เองก็เป็นตัวตั้งตัวตีไม่ใช่หรือคะ ผู้ชายคน
นี้ช่างดีเหลือเกิน ถ้าว่าได้เขา วาจะ โชคดีกว่าผู้หญิงคนไหน ๆ ..
แม่เคยพูดแบบนี้ใช่ไหมคะ..”

คุณแวนแก้วนั่งอึ้ง ไปชั่วครู่ก่อนจะซ่อนสายตามองหน้า
ของลูกสาวคนรองของหล่อน

“ใช่..แม่เคยพูดและแม่ก็เชื่อเช่นนั้นแต่ในเมื่อเขาได้แสดง
ธาตุแท้ออกมาแบบนี้เรายังจะใส่ใจเขาอีกทำไม สู้ควงคนใหม่ที่
ดีกว่ามันจะได้สะใจทำให้เขาเสียดาเราสิลูก อย่าทำให้เขาเยาะ
เย้ยรำคาญ..เราจะเป็นฝ่ายเสียใจเอง..”

มัททวาฝืนยิ้มน้อย ๆ

“ไม่หอรอกค่ะแม่ขา เขาต้องไม่รำคาญวา เขายังรักวาอยู่ค่ะ
แม่ แต่เพราะแม่ผู้หญิงคนนั้นเกาะเขาแฉ เขาจึงไม่อาจจะมาหา
ได้ ..วาไปนะคะ..เขามาไม่ได้ แต่วาไปหาเขาได้”

“มัททวากลับมาก่อนนะลูกวา ..วา..”

คุณแวนแก้วร้องเรียกลูกสาวคนรองก่อนจะลุกขึ้นทำท่าเหมือนจะก้าวตาม

“ช่างเถอะคุณ.. โยวาน่ะ โตะแล้วให้แกรู้จักคิดด้วยตัวเอง..”

นายปรีชาเอ่ยขั้ดภรรยาขึ้น หลังจากแอบฟังอยู่สักครู่ ซึ่งคุณแวนแก้วก็หยุดเมื่อสามีห้ามแล้วทอดสายตามองตามหลังมัททวาที่ขับรถจากไป

ใจหนึ่งก็ไม่พอใจ ใจหนึ่งก็สงสารและเห็นใจลูก เข้าใจถึงความเจ็บปวดเจียนบ้า เมื่อวันที่ฝ่ายชายส่งการ์ดแต่งงานมาให้

มัททวาแทบคลั่งเมื่อรู้ว่าเขาจะแต่งงานกับผู้หญิงอื่นแล้ว ประกาศขอลอนหมั้นจากเธออย่างไม่เกรงใจ เธอไม่เคยก้าวออกจากบ้านนานนับเดือน เก็บตัวอยู่แต่ในห้องปล่อยให้ประหลาดหน้าทีการทำงานทุกอย่าง

จนเมื่อไม่นานมานี้ ฝ่ายชายได้มาที่บ้านเพื่อพาภรรยาของเขาแนะนำให้มัททวาได้รู้จัก ครั้งนี้จึงทำให้มัททวาทั้งเสียใจ เสียหาย และเจ็บแค้นระคนกัน หลังจากวันนั้นเธอก็ลุกขึ้นมาแต่งเนื้อแต่งตัวใหม่ ทำตัวใหม่ ออกไปทำงานช่วยพ่อเหมือนเดิม

“ใครมาหรือนริศรา..”

คุณเวณิกาเอ่ยถามลูกสะใภ้ เมื่อได้ยินเสียงรถเล่นเข้ามาจอดในบ้าน

“คุณมัททวาค่ะคุณแม่..”

น้ำเสียงที่นริศราเอ่ยตอบแม่สามีว่าใครมานั้นมันเบาแผ่ว
จนคนฟังได้ยินราวเสียงกระซิบ

“หรือจะหนูวามาหรือ..”

ตรงข้ามคุณเวณิกากลับยิ้มกว้างด้วยความยินดีที่รู้ว่าคน
ที่มาเป็นใครทำให้นริศรารู้สึกใจหายกับท่าทีของแม่สามี

“สวัสดิ์คะคุณป้า..ทำอะไรอยู่คะ..”

มัททวาก้าวเข้ามาในบ้านคุณเคยราวกับเป็นบ้านของเธอ
เอง ก่อนจะนั่งลงแล้วชะโงกหน้าไปมองตู้เครื่องเงิน เครื่อง
ทองเหลืองที่คุณเวณิกากำลังให้สาวใช้นำออกมาจัดดูทำความ
สะอาด

“เอาเครื่องเงิน เครื่องทองเหลืองมาจัดใหม่ล่ะจะ ไปไหน
มาล่ะลูก..”

“มานี้แหละคะคุณป้าขา..มาหาคุณกรอยู่ใหม่คะ..”

เธอถามพลางชำเลื่องสายตามาทาบใบหน้าของนริศราที่
ไม่ว่าจะมองหรือจะคุยัง ใจก็ไม่ได้มีความสวยงามคมคายเท่าเธอ
เลยแม้แต่น้อยนิด แต่เธอไม่เข้าใจว่าทำไมหล่อนถึงเป็นคนที่ถูก
กรวิกเลือกให้เป็นภรรยาของเขาแทนที่จะเป็นเธอ

“อยู่จ๊ะ..กำลังคุยกับภูสิงขรอยู่ที่ห้องนั่งเล่น ..จะไปหาเขา
หรือจะหนูไปสิลูกตามสบายเลยคิดเสียว่าที่นี่คือบ้านของหนูนะ
ลูก..”

นริศรามองหน้าแม่สามีด้วยความน้อยใจอยู่ลึก ๆ แล้วก็
อดอิจฉาและชื่นชมมัททวาอยู่ในที่เสียมิได้ นอกจากเธอจะสวย
สะอาดบาดจิตบาดใจแล้ว

เธอยังเก่งและคล่องแคล่ว อีกทั้งยังเป็นพี่รักของแม่สามี
ด้วยหรือแม้แต่กรวิกผู้ชายที่ได้ชื่อว่าเป็นสามีของหล่อนก็ดูจะดี
ใจนักหนาเมื่อมัททวามาที่บ้านนี้

“ถ้าฉันขอตัวไปหาคุณภรรยาซะคุณป้า..”

“จ๊ะ..”

มัททวาชำเลืองสายตาไปมองหน้านริศราหมั่น ๆ ก่อนจะ
ก้าวตรงไปยังห้องนั่งเล่นที่คุณเวณิกาบอก

“คุณภรรยา..”

เธอส่งเสียงไปแต่ไกลก่อนที่จะก้าวเข้าไปในห้องนั้นด้วย
ซ้ำ

“วา..มาสิจะมานั่งใกล้ ๆ พี่..”

กรวิกหันหน้าไปมองเธอเมื่อได้ยินเสียง.....

“ค่ะ..”

เธอนั่งลงใกล้ ๆ กรวิกแล้วสอดมือมาคล้องแขนของเขา
ไว้

“คิดถึงคุณภรรยาจังค่ะ..”

เธอมองสบตาของกรวิกด้วยแววที่ฉายออกมาถึงความ
เสน่ห์อย่างลึกซึ้งจนคนที่นั่งอยู่ในที่นั้นรู้สึกและสัมผัสได้ถึง
ความไม่ชอบมาพากลของทั้งสองคนที่อยู่ตรงหน้าของเธอเอง

“ฮะแอ้ม..”

ชายหนุ่มวัยสามสิบปีผู้ที่หล่อเหลา คมคาย หมดจกแก้ม
กระแอมออกมาเบา ๆ เหมือนต้องการให้ทั้งสองรู้ว่าในห้องนั้น
ยังมีเขาอีกหนึ่งคน

“วา..นี่พี่ชายของนริศรานะจ๊ะ..ภูสิงขร นี่มัททวา..”

มัททวามองสบตาคมวาวโรจน์ของภูสิงขร ทำให้รู้สึก
เสียวสันหลังวาบขึ้นมา นัยน์ตาคมกริบคู่กันฉายแววคาดคั้นไม่
พอใจและหยามหมิ่นชอบกล

“ยินดีที่ได้รู้จัก คุณคงเป็นอดีตคู่หมั้นของน้องเขยผม..ใช่
ไหมครับ...”

หญิงสาวเม้มปากแน่นก่อนจะคลายฝ่ามือที่กอดแขนของ
กรวิกไว้

“คุณก็คงเป็นพี่ชายของผู้หญิงบ้านนอกที่ไม่มีปัญญาจะ
หาสามีบ้านนอกด้วยกัน ถึงได้มาแย่งเอาคนที่เขามีเจ้าของแล้วไป
เป็นสามีหน้าด่าน ๆ ใช่ไหมคะ..”

เธอพูดด้วยน้ำเสียงที่ติดจะหวานนิด ๆ เป็นเชิงประชด
เหน็บแนมกึ่งยั่วล้อ ทั้งคำพูดและสายตาคมที่เจือแววหวานยามที่

จ้องมองเขา ผู้ชายตัวโต ผิวสีแทน มีดวงหน้าคร้ามคม นัยน์ตา เป็นประกายวาววับ คิ้วหนา ตาคำ จมูกโด่ง ริมฝีปากได้รูปสวย ออกเป็นชมพูจัด

เขาสวมเสื้อผ้าเรียบง่าย เป็นเสื้อยืดเข้ารูปเผยให้เห็น กล้ามเนื้อเป็นมัดทั้งที่แขนและลำตัว สอดชายเสื้อเข้าไปใน กางเกงยีนส์สีขรึม

ภูสิงขรทอดสายตามองสำรวจเครื่องหน้ารูปไข่ที่เนียน กริบคูสะอาดหมดจดของสตรีที่อายุราวยี่สิบสามปีตรงหน้าของ เขาหนึ่ง เธอสวยสดงดงาม ดูหวานละไมแต่กลับซุกซ่อนความ กร้านโลกเอาไว้อย่างหมิ่นเหม่

“เออนี้วาจ๊ะ...พี่ได้บัตรชมละครพันทางมาสองใบว่าจะ ชวนนริศราไปด้วยคงไม่ได้เพราะตอนนี้นริศรต้องแก่ใกล้คลอด เอาอย่างนี้วาไปกับพี่ได้ไหม..”

มัททวานึกยิ้มหวานอย่างจงใจเหมือนต้องการจะให้ภู สิงขรพี่ชายของนริศราเห็นถึงความหวานแหว่ระหว่างเธอและ กรวิก

“ได้ค่ะสำหรับคุณกรว่าว่างเสมอ..วายนิดที่จะอยู่ทุกที่ที่ คุณกรอยู่..ถ้าคุณกรต้องการ..”

เธอเอียงคอมองหน้ากรวิกซึ่งฝ่ายกรวิกเองก็ดูจะพึงพอใจ ไม่น้อยในกริยาท่าทางแบบนั้นของเธอ

ศูนย์บริการ
ชรัยรักชุด

ของขวัญรัก

คิตะฮาร่า

